

[Statsministeren]

badeværelse – ved optagelse af løst lån, som ikke på sædvanlig måde indgår i et ejendomsregnskab og i den forbindelse er afgiftsfrit. Jeg synes, det er rigtigt at sætte fokus på det problem.

Ellers vil jeg takke ordførerne for mange råd og da også megen kritik.

Jeg kan ikke lade være med at slutte med at fortælle, at kirkeministeren, som jo også har en glørværdig fortid som højt skattet medarbejder på tidsskriftet Blæksprutten, forleden erindrede mig om et lille digt af Halfdan Rasmussen, og må jeg slutte med det. Her siger han:

»Min skrivemaskine har mistet

en skrånereg i ø.

Den skriver bestandig en so,
når jeg mener en sø.

Og skriver jeg: bonden har bøfler,
da står der: har bofler.

Så nu har jeg endelig fundet
et rim på kartofler!«

Formanden:

Vi nærmer os anden omgang, men først er der nogle få korte bemærkninger. Først til hr. Jes Lunde.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg har et enkelt spørgsmål til statsministeren. Vi fik jo en meget grundig statistisk belæring her i salen nu, og vi fik også at vide, hvor vi kunne ringe hen, men det er jo nemmere at spørge statsministeren, nu han er her.

I 1983 havde vi et underskud på betalingsbalancen på ca. 12 mia. kr. I 1985 havde vi et underskud på ca. 28 mia. kr. Det er en stigning i underskuddet på betalingsbalancen på 16 mia. kr. Skyldes det stigning i renter, kunne man spørge. Nej, det gør det ikke. Renterne er faktisk ikke steget 16 mia. kr. årlig i den samme periode. Så må det skyldes noget andet. Skyldes det dårlige konjunkturer? Nej, det gør det ikke, for konjunkturerne har været gode, og oliepriserne er faldet osv., så det kan heller ikke være det.

Hvad er der så tilbage af forklaringer? Ja, det må jo være regeringens økonomiske politik. Det må være den, der er årsag til, at underskuddet på betalingsbalancen er steget. Og sådan er det faktisk.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Jeg synes, at også statsministeren udviklede alle sine talenter på det polemiske område, så jeg er lige ved at sige, at den form for polemik, den var – nå ja, lige så god som den, som vores ordfører har anvendt i dag.

Jeg mener, det er rimeligt at sige, at regeringen rent faktisk med åbningstalen er kørt træet, men lad det nu ligge. Jeg vil tage nogle af de ting, der kom frem her i anden omgang.

Det er rigtigt, som statsministeren siger, at jeg er blevet citeret i en overskrift for at sige: »Vi vil fortsætte, hvor vi slap.« Men i artiklen og i interviewet står der også, at vi igen vil have reduceret det formidable beløb, som denne regering har skabt i udlandsgæld, som altså er på omkring 250 mia. kr., til det, det var, i hvert fald. Det var altså ca. 135–145 mia. kr., alt efter hvilken tid på året vi tog tallet.

Dernæst sagde jeg også i dette interview, at vi selvfølgelig ville føre indkomstpoltik, men en forhandlet indkomstpoltik, ikke løndiktatpoltik, og det var det, I ville. Det har vist sig at være uretfærdigt, overhovedet også urealistisk.

En anden ting, jeg sagde ved den lejlighed, var, at vi lagde op til – og det var det, vi ville fortsætte med – at der var en begrænset udgiftsstigning i den offentlige sektor, men nej til de sociale nedskæringer, som befolkningsgrupper i dag vander sig under, og som denne regering har gennemført. Det var det, vi ville fortsætte.

Og så ville vi, hr. statsminister, indføre en realrentebeskatning, den realrentebeskatning, som er en aldeles afgørende årsag til, at man har fået en bedre finanslov, og som i 1987 vil give statsministeren eller finansministeren og hans kasse 17,5 mia. kr. Det var det, vi ville fortsætte, hr. statsminister, og det var det, I som opposition absolut ikke ville. Jeg mener, det er vigtigt, at man får den rette sammenhæng med det, der måtte stå i en overskrift, hr. statsminister.

Må jeg lige sige om det med udlandsgælden: jeg synes, det er en utrolig behændighed, statsministeren lægger for dagen, når statsministeren bortforklarer en stigning fra 135 mia. til 253 mia. kr. i udlandsgælden. Jeg lagde mærke til, at behændigheden f.eks. og-